

AZ IMÁDSÁG BIBLIAI ÁTTEKINTÉSE

Az imádságról fogunk tanulni, méghozzá az erőteljes, hitből fakadó imádságról, a megvallásokon alapuló imádságról, a közbenjárásról, ami a mi imádságainknak a mások élete felé való irányításáról szól, és a böjtölésről, virrasztásról, ami az imádkozás koncentrációja, mint amikor a fényhullámokat olyan módon fókuszálják, hogy abból lézersugár lesz. Tudom, hogy minden keresztény ember tisztában van azzal, hogy imádkozni kell, és hogy az imádkozás a hívő élet „lélegzetvétele”, ennek ellenére a legtöbb bajunk még mindig az imaéletünkkel van! Beszélni mindenki tud róla, akár egy órát is egyfolytában, de nem tudom, hányan imádkoztak rendszeresen egy órát egyfolytában... Pedig az imádság ereje nem akkor szabadul fel, amikor beszélünk róla, hanem amikor csináljuk. És pontosan ez az egyik olyan lényeges területe a hívő életünknek, amelyben el kell jutnunk a népi vallásos elképzeléseinktől az erőteljes és biblikus gyakorlatokig, mert addig, amíg az imaéletünk nem erős és nem biblikus, addig nem tudjuk átlépni a krisztusi érettség küszöbét! Addig nem tudjuk birtokba venni az örökségünket, addig fizikai téren nem tudunk előre jutni és nem tudunk győztes csatákat megharcolni. Mert jegyezték meg, hogy a hívő ember és a gyülekezet csak akkora területet tud meghódítani fizikailag, amekkora területeket meghódított szellemileg imádságban! Csak azokat az áldásokat tudja birtokba venni valóságosan, amelyeket birtokba vett imádság által! Csak annyi embert tud elérni az evangéliummal, amennyi emberért tusakodott, küzdött, böjtölt imádságban! Csak annyi forrást tud felfakasztani, amennyiért imádkozott! És hadd mondjam el, hogy a tapasztalatom az, hogy a legtöbb keresztény ember és a legtöbb gyülekezet nagyon szeretné az áldásokat, a győzelmeket, a prosperálást, a növekedést, az üdvözülőkkel való gyarapodást – de nem hajlandó megfizetni az árát! Mert nem tanulja meg mindezeket szellemben, hit által, az imádság által, a közbenjárás által birtokba venni és működtetni. Valahogy úgy vagyunk ezzel, mint a nyelvtudással: mindenki nagyon szeretne angolul beszélni, de úgy, hogy ne kelljen szavakat bemagolni, nyelvtant gyakorolni, éveken át tanulni és tanulni. Egyből a végeredmény kell. Csakhogy sem a nyelvtudás, sem az Isten országa nem így működik! És az a gyülekezet, amelyiknek a leglangyosabb és legunalmasabb alkalma, amiről a legtöbben hiányoznak, épp az imaóra, az a gyülekezet, amelynek a tagjai nem ismerik a böjtöt, a közös virrasztást és imaéjszakákat, az egymásért és a misszióért való közbenjáró imaszolgálatot, ahol a fiatalok nem szeretnek imádkozni, ott soha nem lesz növekedés sem! Az ilyen gyülekezet soha nem fogja átélni az ébredéseket, és jó, ha magát fenn tudja tartani, de semmi komolyabb hatása nem lesz a környezetében! Ez bibliai tény, és tapasztalati tény is! Ahol és amikor ébredés indult el az egyháztörténelemben, ott mindig az imádkozás volt a gyújtószinór! Soha sehol nem tört ki komoly ébredés és misszió az imádkozás, a közbenjárás és a böjtölés helyreállítása és az egész gyülekezetet magába foglaló megújulása nélkül! Ez egyháztörténelmi tény! És ma is ott nőnek a gyülekezetek, Ázsiában, Afrikában vagy Dél-Amerikában, ahol naponta órákat imádkoznak a hívő emberek, ahol hajnalban kelnek, hogy munka előtt közösen imádkozzon a gyülekezet, ahol rendszeresek az imaéjszakák, és minden gyülekezeti tag megtanulta a rendszeres böjtölést.

Ebben a tanításban szeretnék elmondani néhány általános alapelvet az imádsággal kapcsolatban, majd elővesszük a Bibliánkat, és ahogy szoktuk, a Mózes első könyvétől a Jelenésekig áttanulmányozzuk az egész kijelentést, hogy egy átfogó, és minden részletében biblikus, igei útmutatást kapjunk az imádságról.

Mi az imádság célja és lényege?

Sokféleképpen meg lehetne ezt fogalmazni, én most Jákób életének két epizódját szeretném ehhez segítségül hívni. Az első az **1Mózes 28:10-22-ben** van megírva:

Elindult Jákób Beérsebából, és Hárán felé tartott. Egy olyan helyre ért, ahol eltölthette az éjszakát, mikor a nap lement. Fogott egyet az ott levő kövek közül, azt a feje alá tette, és lefeküdt azon a helyen. És álmod látott: Egy létra volt a földre állítva, amelynek teteje az égig ért, és Isten angyalai jártak azon fel és le. Odafönt pedig az ÚR állt, és ezt mondta: Én vagyok

az ÚR, atyádnak, Ábrahámnak Istene, és Izsáknak Istene! Ezt a földet, amelyen fekszel, neked adom és a te utódainak. Annyi utódod lesz, mint a föld pora, terjeszkedni fogsz nyugatra és keletre, északra és délre, és áldást nyer általad, meg utódod által a föld minden nemzetsége. Mert én veled vagyok, megőrizlek téged, akárhova mégy, és visszahozlak erre a földre. Bizony, nem hagyok el, amíg nem teljesítem, amit megígértem neked. Amikor Jákób fölébredt álmából, ezt mondta: Bizonyára az ÚR van ezen a helyen, és én nem tudtam! Félelem fogta el, és így szólt: Milyen félelmes ez a hely! Nem más ez, mint Isten háza és a menny kapuja. Reggel fölkel Jákób, fogta azt a követ, amely a fejealja volt, fölállította szent oszlopként, és olajat öntött a tetejére. Azután elnevezte azt a helyet Bételnek, azelőtt Lúz volt annak a városnak a neve. És ilyen fogadalmat tett Jákób: Ha velem lesz Isten, és megőriz ezen az úton, amelyen most járok, ha ad nekem ételül kenyeret és öltözetül ruhát, és békességben térek vissza apám házába, akkor az ÚR lesz az én Istenem. Ez a kő pedig, amelyet szent oszlopként állítottam föl, Isten háza lesz, és bármit adsz nekem, a tizedét neked adom.

Mit tanulhatunk ebből a történetből – csak távirati stílusban, nagyon röviden.

Jákób Beérsebából indult és Hárán felé tartott, amikor ezt az álmod kapta Istentől. Beérseba azt jelenti: „hét forrás, a források teljessége, a szövetség forrása”. Hárán pedig az a kánaáni város volt, ahonnan Isten Ábrahámot és ezzel az egész nemzetségét kihívta, és amit Isten örökségül Ábrahámnak és utódainak ígért. Vagyis Jákób úton volt a források teljességétől a küldetését jelentő „világ” felé, ahonnan származott és amit Isten neki is megígért. Az imádság mindig a forrást köti össze a küldetéssel! Az imádság mindig az Isten forrásából való merítés, és a küldetésünk betöltésére való felkészülés. Úgy is lehet mondani, hogy az imádság mindig a mennyet köti össze a földdel. Az Istent az emberrel. A kiindulási pontot a céllal. És Jákób pontosan ennek a képét látja a látomásában. Egy létrát lát, amely összeköti a mennyet a földdel. Ez a létra az imádság képe! És ahogyan ezen a létrán Isten angyalai jönnek-mennek, közlekednek a menny és a föld között, úgy köti össze az imádkozás is a mennyet és a földet. Mert amikor imádkozunk, akkor mindig két dolog történik. Az egyik, hogy én felmehetek a mennybe, és kijelentéseket kaphatok, ígéreteket kaphatok, mennyei ajándékokat kaphatok, megérthetem Isten vezetését és akaratát, befolyásolhatom Isten munkáját. A másik pedig, hogy Isten lejöhet az imádságaimon keresztül a földre cselekedni, szabadítani, gyógyítani. Az imádság tehát az Istennel való kétirányú kommunikáció csatornája. Nagyon fontos, hogy kétirányú. Talán ez az egyik leghangsúlyosabb különbség az imádkozás vallásos szintje és a szellemi szintje között. A vallásos ember elmondogatja a maga imádságát, és bízik benne, hogy Isten talán meg is hallja, amit mond. A Bibliában azonban azt látjuk, hogy az imádkozás egy kétirányú kommunikáció Isten és az ember között, amelynek a feltétele egy valóságos szellemi kapcsolat. És ebben a közösségben Isten is beszél, amit az ember hallgat, és az emberi s beszél, amit Isten hallgat, és a kettőből megszületik az Istennek tetsző engedelmes cselekedet. Az imádság a mennyei impulzusok csatornája. Az imádság az az állapot, amikor a menny hatással van a mi életünkre, és mi is hatással lehetünk a mennyei folyamatokra. Isten azért adta az imádságot, hogy egy lehetőséget adjon nekünk arra, hogy az Ő partnerei és munkatársai lehessünk, és a világban zajló eseményeket, vagy a saját életünk folyását egy természetfeletti módon befolyásolhassuk. És ez azt jelenti, hogy vannak olyan folyamatok, amelyek addig nem valósulnak meg, amíg mi nem leszünk bennük Isten együtműködő partnerei! Hogyan lehetséges ez? Emlékezzetek a fiúság identitásáról szóló második tanításra, amely arról szólt, hogy Isten önként lekorlátozta magát a velünk való együtműködésre, és úgy határozott, hogy semmit nem tesz a teremtett világban az ember nélkül! És az imádkozás az Istennel való együtműködésre való ráhangolódás és felkészülés, sőt, bizonyos esetekben maga az imádkozás a vele való együtműködés lényege. Az imádkozás mindig felszabadítja Isten akaratának a megvalósulását a földön. És minél többet imádkozunk, minél szélesebbre nyitjuk az imádság ajtaját az életünkben, annál szabadabban tud Isten cselekedni általunk és bennünk! Mert az imádkozás a mennyei, az isteni folyamatok felszabadítása és kiárasztása. Az imádság egy természetfeletti módszer és lehetőség arra, hogy helyzeteket megváltoztassunk, hogy a romlásból helyreállítás legyen, a fogságból szabadulás, a negatív folyamatokból pozitív folyamatok legyenek, és átkok helyett áldások szabaduljanak fel. Az imádkozó ember mindig képes természetfeletti módon befolyásolni a körülményeit, a saját életét, sőt, a közbenjáró imádság által pedig mások életét is. Hihetetlenül nagy ajándék és nagy lehetőség ez, ami mégis sokszor marad elmélet és marad kihasználatlan, mert Isten népe, legalábbis a magyar eklésia még mindig éretlen és lusta ezen a területen.

Jákób tehát látja ezt a létrát, és megérti, hogy ez a létra egy óriási lehetőséget mutat be az Istennel való közösség működéséből. És megérti azt is, hogy ahol ez a létra áll, ott van az Isten jelenléte is! Jákób azonnal megkeni azt a helyet olajjal, megszenteli azt a földet, és elnevezi Bételnek, ami azt jelenti: a kenyér háza. Mert ahol felfakadnak az imádságok, ahol összeköti a földet a mennyel ez a létra, és ahol beindul a kétirányú mozgás a menny és a föld között, a földi dolgok felkerülnek Isten elé, a mennyeiek pedig alájönnek a földre, ott Isten jelenléte is kézzel foghatóvá válik, és az a hely, az az élet a kenyér házává válik, az áldások házává, a bővülködés házává, az élet házává válik! Ez Jákób egyik története. A másikhoz lapozzunk az **1Mózes 32:23-29-hez**:

Fölkelt Jákób még azon az éjszakán, fogta két feleségét, két szolgálóját és tizenegy gyermekét, és átkelt a Jabbók-gázlónál. Fogta és átküldte őket a patakon, és átküldte mindenét. Jákób pedig ott maradt egyedül. Ekkor Valaki tusakodott vele egészen hajnalhasadtáig. De látta, hogy nem bír vele, ezért megütötte a csípője forgócsontját, és kificamodott Jákób csípőjének forgócsontja a tusakodás közben. Akkor ezt mondta Jákóbnak: Bocsáss el, mert hajnalodik! Ő azt felelte: Nem bocsátlak el, amíg meg nem áldasz engem. Ekkor megkérdezte tőle: Mi a neved? Ő így felelt: Jákób. Erre azt mondta: Nem Jákób lesz ezután a neved, hanem Izráel, mert küzdöttél Istennel és emberekkel, és győztél.

Az imádsággal kapcsolatban az egyik legjellemzőbb jelző a Bibliában a kitartás, a tusakodás, az állhatatosság:

Jeremiás 29,12

Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket.

ApCsel. 1,14

Ezek valamennyien egy szívvel és egy lélekkel kitartóan vettek részt az imádkozásban

ApCsel. 2,42

Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban.

Róma 12,12

A reménységben örvendeztetek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádkozásban állhatatosak.

Róma 15,30

A mi Urunk Jézus Krisztusra és a Lélek szeretetére kérlek titeket, testvéreim, tusakodjatok imádságaitokban velem együtt az Isten előtt érterem,

Efézus 6,18

Minden imádságotokban és könyörgéseitekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által. Éppen azért legyetek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve az összes szentekért;

Kolossé 4,2

Az imádkozásban legyetek kitartóak, és legyetek éberek: ne szűnjetek meg hálát adni.

Kolossé 4,12

Köszönt titeket Epafrász, aki közületek való, Krisztus Jézus szolgálója, aki mindenkor küzd értetek imádságaiban, hogy tökéletesen, teljes bizonyossággal, állhatatosan maradjatok mindabban, ami az Isten akarata.

Amikor Jákób találkozott Isten angyalával – és sok bibliatudós úgy gondolja, hogy itt személyesen Jézus Krisztussal találkozott, aki időnként megjelent testben az Ószövetségben is – akkor addig nem volt hajlandó abbahagyni a küzdelmet, amíg Isten angyala meg nem áldja őt, és nem teljesíti a kérését. Ez a másik nagyon

lényeges alapelv az imádsággal kapcsolatban. Addig kell imádkozni, amíg meg nem történik az, amit kérünk. Persze ez csak arra vonatkozik, amit Isten megígért, mindenféle ostobaságot és önző dolgot hiába is kérnénk. De Ábrahámnak, Izsáknak megígérte Isten, hogy vele lesz, hogy megáldja és megsokasítja utódait is, és Jákób most ezért az ígéretért küzdött meg. És az imádság is ugyanígy működik: Isten kijelent és megígér dolgokat, és nekünk azért imádságban meg kell küzdenünk. Miért nem kapjuk meg automatikusan? Azért, mert a láthatatlan láthatóvá tételéhez szükség van a mi befektetésünkre is. Isten Jézus Krisztusba fektetett be, minden áldás benne érhető el a mi számunkra, de ezt nekünk hittel és a hitből fakadó kitartó imádsággal kell birtokba vennünk. És a hitből fakadó imádságra az jellemző, hogy csak egyetlen esetben némul el: ha megkapta, amit kért, és köszönetet is mondott érte Istennek. De addig nem szűnik meg.

Sok hívő ember imádkozik valamiért egyszer, kétszer, egy hétig, aztán ha nem teljesül, amit kért, akkor már nem imádkozik érte. Ilyenek vagyunk mi emberek, minden azonnal kell, a lehető legkisebb befektetéssel, vagy inkább ha lehet, anélkül. És ha egy imatéma nem jön be egy viszonylag rövid idő alatt, akkor ejtjük, keresünk újabbakat, de azokban sem leszünk kitartóak, és ezért csak nagyon ritkán élünk át imameghallgatásokat. Természetesen nem mindig kell hosszú ideig imádkozni, Isten néha egyetlen imádság után mozdul – de ahogy a Bibliát átolvastam, arra jutottam, hogy nem ez a jellemző. Általában az a jellemző, hogy Isten megvárja, míg kiderül, hogy tényleg kell-e nekünk az, amiért imádkozunk. Ez pedig mindig abból derül ki, hogy feladjuk-e az imádságot, ha nem teljesül, vagy addig nem vagyunk hajlandóak elengedni Istent, amíg meg nem áld bennünket. És Isten ilyen imádkozókat keres! Mert Ő örömet leli abban, ha adhat nekünk, csak legyen kinek adni. Mert Isten az áldásait odaadja annak, aki komolyan kéri – de nem pocsékolja ész nélkül a világba! Aki megbecsüli, aki megküzd érte, annak odaadja. Miért? Mert az megbecsüli. Mert az ugyanolyan komolyan bánik Isten ajándékával, amilyen komolyan kérte! Ha imádkozol valakiért hónapokon keresztül, és megtér, annak nagyon fogsz örülni, és nagyon megbecsülöd – de ha nem imádkozol, csak beesik valaki az evangélizációra, akkor lehet, hogy oda se mész hozzá beszélgetni, és fel sem tűnik, hogy legközelebb már nem jön.

Az újszövetségben Jézus elmond egy első olvasatra nem könnyen emészthető példázatot a hamis bíróról. A **Lukács 18,1-8-ban** van ez megírva:

Arról is mondott nekik példázatot, hogy mindenkor imádkozniuk kell, és nem szabad belefáradniuk. Ezt mondta: „Az egyik városban volt egy bíró, aki az Istent nem félte, az embereket pedig nem becsülte. Élt abban a városban egy özvegyasszony is, aki gyakran elment hozzá, és azt kérte tőle: Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben. Az egy ideig nem volt rá hajlandó, de azután azt mondta magában: Ha nem is félem az Istent, és az embereket sem becsülöm, mégis, mivel terhemre van ez az özvegyasszony, igazságot szolgáltatok neki, hogy ne járjon ide, és ne zaklasson engem vég nélkül.” Azután így szólt az Úr: „Halljátok, mit mond a hamis bíró! Vajon az Isten nem szolgáltat-e igazságot választottainak, akik éjjel-nappal kiáltanak hozzá? És várakoztatja-e őket? Mondom nektek, hogy igazságot szolgáltatok nekik hamarosan. De amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?”

Ebben a példázatban pontosan erről a Jákóbra jellemző kitartásról beszél. Mert ez az asszony sem hagyott nyugtot a bírónak addig, amíg el nem intézte neki a kérését. Ráadásul Isten nem olyan, mint ez hamis bíró, aki csak azért enged, hogy nyugta legyen, Istennek öröme telik abban, hogy cselekedhet értünk – csak lesz-e egyetlen ilyen ember, mint ez az özvegyasszony, akinek ennyire fontos az, amit kér. Isten csak abban hasonlít a bíróhoz, hogy megteszi amit kér, de nem teherből, hanem mert szereti az ő gyermekeit. De mi hasonlítunk-e az özvegyasszonyhoz? Mert amíg nem fogunk hasonlítani hozzá, ha bármikor is abbahagyjuk a zörgetést, mielőtt Isten megmozdulna, és teljesítené a kérésünket, addig nem ütjük meg a „hit” mércéjét. Mert aki hiszi, biblikus hittel legalábbis hiszi azt, hogy meg is kapja, amit kér, az nem megy el üres kézzel! Az soha nem megy el Isten jelenlétéből üres kézzel! Mert vagy nem megy el addig, vagy amikor elindul, már nem üres a keze! Ilyen a kitartó és győztes imádkozás!

Ennyi bevezető után nézzük végig, hogyan beszél a Biblia az imádságról. Most csak egy sor általános alapelvet szeretnék bemutatni, a bibliai előfordulások sorrendjében, és remélem, hogy mire a végére érünk, lesz egy átfogó képünk arról, hogy mit jelent az imádkozás a Biblia szerint. Több mint ötven igeszakaszt

fogunk áttekinteni, ezért arra nem lesz lehetőség, hogy mindegyiket kielemezzük, de egy-egy hangsúlyos gondolatot mindegyikkel kapcsolatban szeretnék megemlíteni.

1. Az imádság első említése

1Mózes 4,26

Sétnek is született fia, akit Enósnak nevezett el. Akkor kezdték segítségül hívni az ÚR nevét.

Isten nevének a segítségül hívása az imádkozás egyik formája, amikor Isten munkáját felszabadítjuk az életünkben. Ez tulajdonképpen egy kapunyitás Isten előtt, hogy bármikor bejöhet az életünkbe, rendet tehet, szabadíthat, vezethet. Természetesen a segítségül hívás a nyomorúság idejére is vonatkozik, érdemes fel is idézni pl. a **Zsoltár 50,15-öt**, ahol Isten maga bíztat:

Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem.

Ez a biblikus folyamata az imádkozásnak: (1.) én segítségül hívom Isten nevét, vagyis az imádság által kinyitom az életemet arra, hogy Ő munkálkodjon bennem; (2.) Ő meg is teszi ezt, és megszabadít, tehát az imádságomra válaszképpen megérkezik Isten cselekedete; (3.) és ebből megint imádság születik, méghozzá a hálaadás és a dicsőítés.

Azonban a segítségül hívás sokkal átfogóbb dolgot jelent, mint a bajból való kiszabadítást. A legjobb ige, ami bemutatja, mit is jelent segítségül hívni Isten nevét, a Jábéc imádsága, amelyet az **1Kronikák 4:10-ben** találunk megírva:

Jabéc segítségül hívta Izráel Istenét, és ezt mondta: Bárcsak nagyon megáldanál engem, és kiszélesítenéd határomat, velem lennél, és megoltalmaznál a bajtól, hogy ne érjen fájdalom! És megadta neki Isten, amit kért.

Segítségül hívni Istent legalább négy dolgot jelent:

1. az áldások elkérését és felszabadítását
2. a határaink és a mozgásterünk kiszélesítését
3. az Isten jelenlétének átélését
4. és Isten védelmét az élet minden területén.

2. Az imádság párbeszéd Isten és az ember között

Kétirányú kommunikáció. Azért szeretném ezt nagyon hangsúlyozni, mert az imádkozás leggyakoribb hibája, hogy egyoldalúvá válik, ugyanis nem várjuk meg, hogy Isten válaszolhasson. Nem alakul ki párbeszéd, mert ahhoz idő kell, és nem elég egy ötperces csendesség. De ezzel az imaközösség lényege vesz el.

Nézzük meg, mit jelent beszélgetni Istennel – **1Mózes 15:1-9**:

Ezek után az események után így szólt az ÚR Abrámhoz látomásban: Ne félj Abrám! Én vagyok a pajzsod: jutalmad igen bőséges.

De Abrám ezt mondta...

Ekkor így szólt hozzá az ÚR...

Azután kivezette az ÚR, és azt mondta...

Abrám ezt mondta...

Ezután Isten ezt mondta neki...

Ez a párbeszéd lényege. Isten így szeretne beszélgetni velünk is, mint Ábrahámmal, látomásban, imádságban, a vele való személyes közösségben. Mert az ilyen kétoldalú kommunikálásból fakadnak fel az

ígéretetek és az áldások, és csak az ilyen kétoldalú kommunikálásban érthetjük meg, mit is akar Isten velünk vagy általunk tenni.

Még két példa erre:

2Királyok 19,15-20

És így imádkozott Ezékiás az ÚR előtt: URam, Izráel Istene, aki a kerúbokon ülsz, egyedül te vagy a föld minden országának Istene, te alkottad a mennyet és a földet! URam, hajtsd hozzám füledet, és hallgass meg! URam, nyisd ki szemedet, és láss! Halld meg Szanhérib beszédét, aki ideküldte ezt az embert, hogy gyalázza az élő Istent! Igaz, URam, hogy Asszíria királyai elpusztították a pogány népeket és országaikat. Isteneiket tűzbe vetették, mert azok nem is voltak istenek, hanem csak emberi kéz alkotásai, fa és kő, azért pusztíthatták el azokat. De most te, URunk Istenünk, szabadíts meg bennünket az ő kezéből, hadd tudja meg a föld minden országa, hogy te vagy, URam, az egyedüli Isten! Akkor Ézsaiás, Ámóc fia ezt az üzenetet küldte Ezékiásnak: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Meghallottam, hogyan imádkoztál hozzám Asszíria királya, Szanhérib miatt.

2Királyok 20,2-5

Ezékiás pedig arcát a fal felé fordította, és így imádkozott az ÚRhoz: Ó, URam, ne feledkezz meg arról, hogy én híven és tiszta szívvel éltem előtted, és azt tettem, amit jónak látsz! És Ezékiás keservesen sírt. Ézsaiás még a város közepére sem ért, amikor így szólt hozzá az ÚR igéje: Menj vissza, és mondd meg Ezékiásnak, népem fejedelmének: Így szól az ÚR, atyádnak, Dávidnak Istene: Meghallgattam imádságodat, láttam, hogy könnyezettél. Én meggyógyítalak, három nap múlva már fölmehetsz az ÚR házába.

Soha ne elégedj meg az imaközösségekben azzal, hogy te beszélsz Istenhez! Mindig várd meg, amíg Ő is megszólalhat! Az imádság a Bibliába kétirányú folyamat! Pontosan ez az, ami megkülönbözteti a pogányságtól, a babonáságtól, a népi vallásosságtól és a bálványozástól! Ha te imádkozol, akkor Isten vagy megszólal vagy cselekszik! Lapozz velem az **1Királyok 18:24-hez**, ahol Illés párviadalra hívja a Baál papjait, és ezt mondja nekik:

Hívjátok segítségül a ti istenetek nevét, és én is segítségül hívom az ÚR nevét. Amelyik isten tűzzel felel, az az Isten. Erre az egész nép megszólalt, és ezt mondta: Jó lesz így!

Amelyik Isten válaszol, az az élő Isten! Mert az élő Isten nem hagyja válasz nélkül az övéit, nem marad tétlen, nem marad néma, hanem megszólal és cselekszik, ha segítségül hívják az Ő nevét. Ez történt Illéssel is, ismeritek a sztorit, a Baál papjai válasz nélkül maradtak, és mind meg is haltak, Illés Istene azonban meggyújtotta a vízzel leöntött farakást is! Mert ahol az imádság felfakad, ott Isten megmozdul és válaszol!

3. Az imádság leállítja Isten ítéletét

4Mózes 11,1-2

Egyszer a nép siránkozott az ÚRnak, hogy rosszul megy a sora. Az ÚR pedig meghallotta, és haragra gerjedt. Fölgyulladt ellenük az ÚR tüze, és belekapott a tábor szélébe. Ekkor a nép Mózeshez kiáltott, Mózes pedig imádkozott az ÚRhoz, és elaludt a tűz.

A bevezetésben említettem, hogy az imádság a mennyei folyamatokba való beavatkozásunkat jelenti, és az előbb láttuk, hogy Isten megmozdul, ha imádkozunk, és ennek a mozdulásnak és válasznak az egyik fajtája az, amikor az imádság által az Isten emberei le tudják állítani Isten ítéletét. Semmissé nem tudjuk tenni, azért kár lenne imádkozni, hogy Isten törölje el a kárhozatot, mert az az igazság ellen szólna, de ha imádkozunk azért, hogy Isten adjon még időt a megtérésre, adjon újabb és újabb lehetőséget a változásra, akkor ezt Isten sok esetben meghallgatja és teljesíti. Mert Ő alapvetően az életet támogatja, nem leli örömét az ítéletben és a büntetésben. És ha talál valakit, aki hajlandó együttműködni vele abban, hogy egy nép vagy egy élet megújulhasson és a jó útra térhessen, akkor kész felfüggeszteni az ítéletét.

Ehhez kapcsolódik a közbenjáró imádság legerőteljesebb igéje az **Ezékiel 22:29-31-ben**:

Az ország népe szívtelenül zsarol, és lelketlenül rabol, a nyomorultat és a szegényt elnyomják, a jövevényt pedig törvénytelenül zsarolják. Kerestem köztük valakit, aki építené a falat, és odaállana a résre szíнем elé az országért, hogy ne pusztítsam el, de nem találtam. Ezért kitöltöm rajtuk dühömet, megsemmisítem őket haragom tüzével, fejükre olvasom tetteiket! - így szól az én Uram, az ÚR.

Egyetlen ember imádsága elég lett volna arra, hogy Isten feltartóztassa az ítéletét – de nem volt egyetlen imádkozó ember sem akkor az országban, és ezért jött a hetven éves babiloni fogság. De ha Isten talál egy embert, akkor kész megváltoztatni az ő tervét. Amikor Ábrahám imádkozott Szodomáért és Gomoráért, akkor Isten kész volt egyetlen ember imádságára felfüggeszteni az ítéletét arra az időre, míg Lót ki nem menekül a városból. Mert az imádság képes Istent megállítani vagy elindítani. De erről részletesen a közbenjáró imádságnál fogunk még beszélni.

4. Az imádság betekintést ad a mennyei dimenziókba

Ez egy nagyon lényeges dimenziója az imádkozásnak. Amikor imádkozunk, akkor nem csak beszélünk Istenhez, hanem közösségbe kerülünk vele, és Ő megnyitja a szemünket, hogy megláthassuk a láthatatlant. Az imádság mindig az a mód, amivel a láthatatlan láthatóvá válik.

2Királyok 6,15-17

Amikor az Isten emberének a szolgálja korán felkelt és kiment, már körülvette a várost a sereg lovakkal, meg harci kocsikkal. A szolgálja így szólt hozzá: Jaj, uram! Mit tegyünk? De ő így felelt: Ne félj, mert többen vannak velünk, mint ővelük! Majd Elizeus így imádkozott: URam, nyisd meg a szemét, hadd lásson! És az ÚR megnyitotta a szolgának a szemét, és az meglátta, hogy tele van a hegy Elizeus körül tüzes lovakkal és harci kocsikkal.

Az emberi szemünkkel csak a látható problémákat látjuk, és legfeljebb a látható, reális, emberi megoldásokat látjuk. Azonban az imádság megnyitja a szellemi látásunkat, és megtalálhatjuk Isten megoldásait, amit aztán hit által, a hitből fakadó imádság és a hit cselekedetei által láthatóvá is tudunk tenni. Tehát jegyezzük meg, az imádkozás mindig betekintést ad a mennyei dimenziókba, és ez elengedhetetlenül szükséges a vezetés átvételéhez, a látás átvételéhez, a szabadítás és a győzelem átvételéhez.

5. Az imádság megváltoztatja Isten döntéseit

2Királyok 20,1-6

Abban az időben Ezékiás halálosan megbetegedett. Ézsaiás próféta, Ámóc fia elment hozzá és ezt mondta neki: Így szól az ÚR: Rendelkezz házadról, mert meghalsz, nem maradsz életben! Ezékiás pedig arcát a fal felé fordította, és így imádkozott az ÚRhoz: Ó, URam, ne feledkezz meg arról, hogy én híven és tiszta szívvel éltem előtted, és azt tettem, amit jónak látsz! És Ezékiás keservesen sírt. Ézsaiás még a város közepére sem ért, amikor így szólt hozzá az ÚR igéje: Menj vissza, és mondd meg Ezékiásnak, népem fejedelmének: Így szól az ÚR, atyádnak, Dávidnak Istene: Meghallgattam imádságodat, láttam, hogy könnyeztél. Én meggyógyítalak, három nap múlva már fölmehetsz az ÚR házába. Megtoldom napjaidat még tizenöt évvel. Assíria királyának a kezéből pedig kiszabadítlak téged meg ezt a várost, és pajzsa leszek ennek a városnak önmagamért és szolgálóimért, Dávidért.

Ezékiás király élete felett Isten rendelkezett, és ezt egy hiteles prófétán keresztül világosan ki is jelentette: „rendelkezz dolgaidról, mert eljött a haláloed ideje.” A Példabeszédek könyvének 3. részében Salamon elmondja, hogy mindennek rendelt – még hozzá Isten által rendelt ideje van, a születésnek éppúgy, mint a halálnak. Ezékiás király halála tehát egy rendelt idő volt. És mit látunk? Hogy Ezékiás ebbe nem nyugodott bele, hanem elkezdett imádkozni, és az ima hatására Isten meggondolta magát! Az imameghallgatás a „rendelt” dolgokat is megváltoztathatják Istennél! És Isten úgy döntött, hogy meggyógyítja és „megtoldja” a király napjait még 15 évvel. Ez a megtoldás azt jelenti, hogy az eredeti tervben, amit Ezékiás életével kapcsolatban meghozott, ez nem volt benne. De egy imádság hatására belekerült! Ez az egyik leghihetlenebb imameghallgatás, ha megértjük, mi is történt itt valójában! És ez az imádság hatalma is egyben: a rendelt dolgok is megváltoztathatók. Mert Isten úgy döntött, hogy még ebbe is beleszólhat az ember! És ugyanezt látjuk Ábrahám közbenjárásánál is, amikor Isten eldöntötte, hogy elpusztítja Sodomát és Gomorát, de Ábrahám elkezd alkudozni, és az imádság hatására Isten elkezd engedményeket tenni, azaz megváltoztatja a kijelentett döntéseit. Az imádkozás egy Isten döntéseit formáló és akár meg is változtató tényező! Ez kizárólag az ember kiváltsága, mert ez még az angyaloknak sem adatott meg!

6. A kijelentésre épülő bátor imádság

1Krónikák 17,23-25

Most azért, URam, maradjon meg örökre az az ígéret, amelyet szolgálódnak és háza népének megígértél, és tégy úgy, ahogyan ígérted. Akkor megmarad és nagy lesz a te neved örökké, mert ezt mondják: A Seregek URa Izráel Istene, ő az Istene Izráelnek! Szolgálódnak, Dávidnak a háza pedig szilárd lesz színed előtt. Te, én Istenem, azt a kijelentést adtad szolgálódnak, hogy megépítéd házáat. Ezért volt bátorsága szolgálódnak, hogy így imádkozzék hozzád.

A következő témánk a hitből fakadó imádság lesz, és ott részletesen, sok itt nem idézett bibliai példán keresztül fogjuk megnézni azt, hogy a bátor, harcos, eredményes imádkozás csak a hitből fakadó imádkozás lehet, és mivel a hit hallásból van, még hozzá Isten kijelentésének hallásából és megértéséből, ezért a hitből való bátor imádság előfeltétele is az Isten kijelentésének átvétele! Mert amikor 100%-ig biztosak vagyunk abban, hogy Isten kijelentett nekünk valamit, megbízott valamivel, akkor az imádságunk arra irányul, hogy ezt a 100%-os végeredményt láthatóvá tegyük. De ha nincs kijelentés, például ha nem tudjuk, hogy Istennek mi az akarata egy beteggel kapcsolatban, akkor hogy imádkozunk: „Uram, ha akarod gyógyítsd meg, de mi nem tudjuk, mit akarsz, hát így is jó, úgy is jó...” – Ez nem erőteljes, bátor imádság! Amíg nem ismerjük Isten akaratát teljes bizonyossággal, addig mindig marad egy kétség az imádságunkban, és ez meg tudja oltani az erejét! Ezt a témát folytatni fogjuk a következő tanításban, most legyen annyi az általános alapelv, hogy a bátor és erőteljes imádság mindig Isten kijelentésére és megértett akaratára épül fel! Ezért legalább ugyanakkora hangsúlyt kell fektetnünk Isten vezetésének és kijelentésének megértésére, mint annak az imádság általi láthatóvá tételére.

7. Az imádság mozgósítja a mennyet és győzelmet ad

Az imádság a szellemi harc legfontosabb eszköze. Isten sok esetben úgy ad győzelmet nekünk, hogy azért fizikailag semmit sem kell tennünk, mert amíg mi imádkozunk, addig Ő cselekszik. Erre a legerőteljesebb bibliai példa a **2Krónikák 32,20-22**:

Ekkor Ezékiás király meg Ézsaiás próféta, Ámóc fia imádkozott, és segítségért kiáltott az ég felé. Az ÚR pedig angyalt küldött, aki megsemmisített az asszír király táborában minden vitéz harcost, fejedelmet és vezért, és ő megszégyenülve tért vissza országába. És egyszer, amikor bement istene házába, ott saját fiai ejtették el fegyverrel. Így szabadította meg az ÚR Ezékiást és Jeruzsálem lakóit Szanhéríb asszír király kezéből és minden ellensége kezéből, és nyugalmat adott nekik mindenfelől.

Ez az egyik legjelentősebb ókori győzelem, amelyről azóta is sokat vitatkoznak a történészek. Van, aki azt állítja pestis vagy valami egyéb járvány végzett ezzel a hadsereggel, de tény, hogy egyetlen éjszaka alatt megsemmisült a teljes asszír haderő. Nekem nincs szükségem mindenféle magyarázatra, hogy hihetőbb

legyen a történet, egyszerűen elhiszem azt, amit a Biblia leír: két ember imádkozott, és Isten elküldte az angyalát, aki egyetlen éjszaka alatt teljes győzelmet aratott. De nem az imádságnak van ilyen hatalma, hanem az imádságban megszólított Istennek, aki a hitből fakadó imádságra mindig útnak indítja az angyalait, hogy ugyanilyen hihetetlen és elképesztő győzelmeket vigyenek végbe a mi életünkben is! Elhiszitek ezt?

Nekünk nem test és vér ellen van tusakodásunk, hanem a test és vér, vagyis az emberi életek és hatalmak mögött álló szellemi hatalmasságok ellen! Ismeritek jól az **Efézus 6,12-t**:

Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.

És hogyan folytatódik ez az ige? Ha szellemi erők és hatalmak ellen kell harcolnunk, akkor nem földi, testi fegyverekre és harcmódorra van szükség, hanem szellemi fegyverzetre és szellemi harcmódorra. És ezután Pál apostol leírja a szellemi fegyverzetet, és amikor rátér a szellemi háború megvívásának a módjára, akkor ezt mondja – a **18. versben**:

Minden imádságokban és könyörgésekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által. Éppen azért legyetek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve az összes szentekért;

A szellemi harc módja először mindig az imádkozás, méghozzá a Szentlélek általi, állhatatos közbenjáró imádkozás! Ezt kell nekünk megtanulnunk, ha győzni akarunk!

Az imádság konkrét szabadító következményeire az újszövetségben is látunk példákat, csak kettőt akarok felidézni az Apostolok Cselekedeteiből, további kommentár nélkül:

ApCsel. 12,5-11

Pétert tehát a börtönben őrizték, a gyülekezet pedig buzgón imádkozott érte Istenhez. Azon az éjszakán, amikor másnap Heródes elő akarta vezetetni, Péter - két bilincsel megkötözve - két katona között aludt, az ajtó előtt pedig örök őrizték a börtönt. És íme, az Úr angyala odalépett hozzá, és világosság támadt a cellában; oldalát meglökve felébresztette Pétert, és így szólt hozzá: „Kelj fel gyorsan!” Erre lehulltak a bilincsek Péter kezéről. Ezt mondta neki az angyal: „Övezd fel magadat, és kösd fel sarudat!” Péter megtette. Az angyal pedig ezt mondta neki: „Vedd fel a felsőruhádat, és kövess engem!” Ekkor kiment, és követte őt, de nem tudta, hogy valóság az, amit az angyal cselekszik, hanem azt hitte, hogy látomást lát. Amikor átmentek az első őrségen, majd a másodikon, eljutottak a vaskapuhoz, amely a városba visz. Ez magától megnyílt előttük. Mikor kiment rajta, végighaladtak egy utcán, aztán hirtelen eltávozott tőle az angyal. Ekkor Péter magához tért, és így szólt: „Most tudom igazán, hogy az Úr elküldte az ő angyalát, és kimentett engem Heródes kezéből, és mindabból, amit a zsidó nép várt.”

ApCsel. 16,25-34

Éjjeltájban Pál és Szilász imádkozott, és énekkel magasztalta az Istent. A foglyok pedig hallgatták őket. Ekkor hirtelen nagy földrengés támadt, úgyhogy megrendültek a börtön alapjai, hirtelen kinyílt minden ajtó, és mindegyikükről lehulltak a bilincsek. Amikor a börtönőr felriadt álmából, és meglátta, hogy nyitva vannak a börtönajtók, kivonta a kardját, és végezni akart magával, mert azt hitte, hogy megszöktek a foglyok. Pál azonban hangosan rákiáltott: „Ne tégy kárt magadban, mert valamennyien itt vagyunk!” Erre az világosságot kért, berohant, és remegve borult Pál és Szilász elé; majd kivezette őket, és ezt kérdezte: „Uraim, mit kell cselekednem, hogy üdvözüljek?” Ők pedig így válaszoltak: „Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe!” Ekkor hirdették az Isten ígését neki és mindazoknak, akik a házában voltak. Ő pedig magához fogadta őket az éjszakának még abban az órájában, kimosta

sebeiket, és azonnal megkeresztelkedett egész háza népével együtt. Azután házába vitte őket, asztalt terített nekik, és örvendezett, hogy egész háza népével együtt hisz az Istenben.

Ha imádkozunk, Isten elküldi az angyalait, megmozdítja a mennyei gépezetet, és minden a mi szabadításunkat és győzelmünket munkálja!

8. Mielőtt válaszolsz és döntesz, imádkozz!

Nehémiás 2,4-5

Akkor a király ezt kérdezte tőlem: Mit kívánsz tehát? Én pedig imádkoztam a menny Istenéhez, majd ezt mondtam a királynak: Ha jónak látja a király, és ha méltónak tartod rá szolgálodat, akkor küldj el engem Júdába, abba a városba, ahol őseim sírja van, hogy felépítsem azt!

Ez az érettség és az alázat fokmérője. Amikor Nehémiást maga elé hívatta Círus király, és megkérdezte tőle mit és hogyan cselekedjen, Nehémiás nem válaszolt azonnal, pedig valószínűleg volt ideje gondolkodni a fogságban töltött évek alatt, hanem előbb imádkozott, majd válaszolt a királynak. Nem derül ki, hogyan zajlott le ez a párbeszéd, de az biztos, hogy a király kérdése és Nehémiás válasza között ott volt az ő imádsága. És aki imádkozik, mielőtt döntéseket hoz vagy válaszokat ad, mindenképpen a lelki érettségéről és megfontoltságáról tesz bizonyosságot. A **Példabeszédek 29,20** ezt mondja:

Láttál-e már elhamarkodott beszédű embert? Több reményt fűzhetsz az ostobához, mint hozzá.

Nehémiás nem volt elhamarkodott beszédű vagy életű, mert az imádság lelassította őt annyira, hogy nem rohant el Isten mellett, hanem volt ideje ráhangolódni a mennyei dimenziókra és Isten tervére. Érdemes ezt is megtanulnunk Nehémiástól.

9. Imádság és munka

Mindig voltak olyanok, akik az imádság és a munka közé nem „és”, hanem „vagy” szócskát ékeltek. A skála egyik szélén állnak azok, akik állandóan csak imádkoznak, és Istentől várnak mindent. Isten passzolja nekik a labdákat, hogy rúgják be a gólokat, ők meg ahelyett, hogy a kapuba céloznának, visszapasszolják Istennek. Pedig sok dolog van, amit Isten soha nem fog elvégezni helyettünk! Csak egy példát mondok a sok közül: azért teljesen felesleges imádkoznunk, hogy Isten tegyen bennünket alázatossá, mert Ő ezt nem teszi meg velünk, hanem elvárja tőlünk, hogy mi tegyük meg! Ezt meg kell tanulnunk Jézustól, ezt meg kell tennünk engedelmisségből, de Isten nem teszi meg helyettünk!

Sok más dolgot sem tesz meg helyettünk, mert az imádkozás nem helyettesíti a mi felelősségünket. A hitből mindig két dolog fakad: imádság és engedelmisség. A spontán karizmatizmus jól hangzik, de nem biblikus dolog. Mert igaz, hogy Isten megadja, mit kell mondanunk, de erre hivatkozva nem húzhatjuk ki magunkat a felkészülés, a tanulás, a bibliatanulmányozás alól! Isten olyan együttműködési szerződést hozott, amelyben velünk együtt dolgozik, de nem helyettünk egymaga! Ez tehát az egyik véglet, amikor a Szentlélekre hivatkozva, imádságokkal a szánkron nem csinálunk semmit, hanem várjuk, hogy a Szentlélek sült galamb formájában berepüljön az életünkbe. Hát nem fog!

A másik véglet, hogy állandóan dolgozunk, de nem imádkozunk. Amikor már Istenre nincsen szükség, Szentlélekre, vezetésre, mennyei erőre nincsen szükség, mert elég a saját eszünk, a tradíciók, az intézmények, a megszokott és begyakorolt módszerek, majd attól jön el az ébredés.

Barátaim, imádkozni és munkálkodni mindig együtt kell! Lapozzunk a **Nehémiás 4,1-3-hoz**:

Amikor Szanballat és Tóbijjá, továbbá az arabok, ammóniak és asdódiak meghallották, hogy Jeruzsálem várfalainak a javítása előrehaladt, és a réseket kezdik betömni, nagy haragra indultak, és mindnyájan egy akarattal összeesküdtek, hogy harcot indítanak Jeruzsálem ellen, és zavart keltenek benne. De mi imádkoztunk Istenünkhöz, és őrséget állítottunk ellenük védelmül éjjel-nappal.

„Imádkoztunk és őrséget állítottunk.” – Így csinálja egy bölcs hívő ember. Együtt munkálkodik Istennel. Az imádkozás a szellemi oldala, az őrségállítás a fizikai oldala a győzelemnek. Ez az élet minden területén így van. Keressétek először Isten országát – de mindenki a maga munkájából éljen, és aki nem dolgozik, az ne is egyék. Ha missziózunk, akkor az se ér sokat, ha csak mondjuk az evangéliumot, de nem imádkozunk, de az se ér sokat, ha hónapokig imádkozunk és böjtölünk, csak a szánkat nem nyitjuk fel soha a bizonyágtételre. Az imádkozás és a munka, a mennyei és az emberi mindig együtt mozog.

10. Imádság reggel – kezd ezzel a napot!

Zsoltárok 5,2-4

Figyelj beszédemre, URam, vedd észre sóhajtozásomat! Figyelj hangos kiáltásomra, Istenem, királyom, mert hozzád imádkozom! Hallgasd meg szavamat reggel, URam, reggel eléd készülök, és várlak.

Nem véletlenül van sokszor említve a Bibliában a reggeli, vagyis pontosabban a hajnali imádkozás.

Jób 1,5

Amikor azonban a lakoma napjai sorra lejártak, értük küldött Jób, és megszentelte őket úgy, hogy korán reggel fölkel, és annyi égőáldozatot mutatott be, ahányan voltak. Mert azt gondolta Jób: Hátha vétkeztek a fiaim, és káromolták Istent szívükben. Így szokott tenni Jób minden alkalommal.

Zsoltárok 59,17

Én pedig hatalmadról énekelek, magasztalom minden reggel hűségedet. Mert erős váram vagy, menedékem, mikor bajba jutok.

Zsoltárok 88,14

De én hozzád fohászodom, URam, már reggel hozzád száll imádságom.

Zsoltárok 90,14

Áraszd ránk kegyelmedet reggelenként, hogy vígadjunk és örüljünk egész életünkben!

Zsoltárok 143,8

Hadd halljam minden reggel, hogy hűséges vagy, hiszen benned bízom! Ismertesd meg velem, melyik úton járjak, mert hozzád vágyódik lelkem.

Ézsaiás 50,4

Az én Uram, az ÚR, megtanított engem mint tanítványát beszélni, hogy tudjam szólani igéjét az elfáradtaknak. Minden reggel fölébreszt engem, hogy hallgassam tanítványként.

Márk 1,35

Nagyon korán, a hajnali szürkületkor felkelt, kiment, elment egy lakatlan helyre, és ott imádkozott.

Emögött az az alapelv áll, hogy az imádság legyen a nap összes későbbi tevékenységének, munkájának, döntésének az alapja, amire azok ráépülnek. Az imádság legyen a felkészülés az egész napra, az imádságban kapjunk mennyei erőt, amivel azután tudjuk a terheket hordozni, az imádságban kapjunk mennyei látást az előttünk álló döntésekre, az imádságban kapjunk egy Szentlélektől való megkenést és mennyei olajozást az egész napra, amitől aztán gördülékenyebb, olajozottabb, eredményesebb és áldottabb lesz az egész napunk, minden, amibe belekezdünk. Az imádság által lehet felkészülni a harcokra, az imádság által lehet előkészíteni és meghatározni földi folyamatokat, és miért kínlódnánk végig egy napot egymagunk, a saját

erőnkből, a saját eszünkéből, ha lehetőségünk van minden napunkat azzal kezdeni, hogy Istennel átbeszéljük mindent, ami vár ránk.

Ez is egyébként egy olyan dolog, amivel elméletileg mindannyian tisztában vagyunk. És ennek ellenére a legtöbb keresztény felkel, és belezuhan úgy a napi rohanásába, hogy nem készül fel rá, és nem töltökezik fel mennyei erővel és útmutatásokkal. És hoz rossz döntéseket, amelyeket később megbán, és kifárad, frusztrált lesz, és minden nap azzal megy lefeküdni, hogy mennyi mindenre nem jutott ideje, és mennyi mindent nem úgy sikerült elvégeznie, ahogy szeretne volna. Mert kimaradt a nap lelegejéről az egész nap beolajozása!

Figyeljete: nem Isten veszít azzal, hogy mi nem vesszük komolyan ezt – hanem mindig mi veszítünk ezzel. És addig, amíg ebben a legalapvetőbb dologban nem tudunk önfegyelmet, kitartást, állhatatosságot, buzgóságot gyakorolni, addig Isten semmi ennél komolyabbat nem fog ránk bízni! Mert itt kezdődik el a sáfárság! Mindenkinek a saját perceivel kell elszámolnia, és amíg az időnkkel nem tudunk jól gazdálkodni, addig Isten semmi mást nem fog ránk bízni. És hogyan lehet az időnkkel jól gazdálkodni? Hogy odaadjuk abból is a tizedet, a legjavát, az Istennek járó részt! És ez a reggeli óra, arról már nem is beszélve, hogy az időnk tizede nem öt vagy tíz perc, egy gyors áhítat-olvasás a vezérfonalból, hanem az időnk tizede közel két és fél óra! Nem akarok törvénykezni ezen a téren, de érdemes átgondolnunk, mit mond a Biblia az imádságról, az életünk Istent illető részéről, és a reggeli imádkozásról. Aztán persze mindenki úgy él, ahogy akar, csak ha ez az élet nem biblikus, akkor ne csodálkozzunk, hogy az áldás, a természetfeletti bölcsesség és erő, a gyümölcs is kimarad az életünkéből! Mert ha éjfélíg internetezünk, filmezünk vagy csavargunk, és emiatt sosincs erőnk reggel korábban kelni, hogy komolyan imádkozunk, akkor életmódot kell változtatni! Ne értse félre senki: nem az a baj, ha kikapcsolódunk, pihenünk vagy szórakozunk! Hanem az, ha olyan életmódot folytatunk, amelybe nem fér bele a kora reggeli kitartó, rendszeres csendesség!

11. A teljes szívből való imádság:

Jeremiás 29,12-13

Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. Megtaláltok engem, ha kerestek és teljes szívvel folyamodtok hozzám.

A kulcskifejezés, amelyhez Isten ebben az igében az imameghallgatást hozzáköti, a „teljes szívvel”. Kerekén ötvenszer fordul elő ez a kifejezés a Bibliában, és az esetek legtöbbszörében az Istennel való közösség és az áldások birtokbavételének a feltétele. Vagyis Isten az imádkozáshoz a teljes életünket kívánja meg, nem csak annak néhány részét. Isten nem fogadja el a szekuralizációt, amelyben megvan a helye és fennhatósága Istennek, az imádságnak, és megvan a világnak, és mindenki elégedjen meg a maga helyével. Hajlamosak vagyunk mi is így gondolkodni. Azonban Istennek nem CSAK az imádságaink kellene, hanem az egész életünk! Neki nem elég, ha csak imádkozunk! Az imádság ugyanis nem pótolja a hűséget, az életünk, a testünk odaszánását, a küldetésünk betöltését. Megint a radikális istenkövetés! A hitből fakadó imádság kizárólag a hitből fakadó életvitellel együtt hatékony!

12. Az imádkozás egy életmód, ami nem függ a körülményeink megváltozásától

Dániel 6,11

Amikor Dániel megtudta, hogy alá van írva ez az irat, hazament. Emeleti szobájának ablakai nyitva voltak Jeruzsálem felé, és ő napjában háromszor térdén állva imádkozott, és magasztalta Istenét, ahogyan azelőtt is szokta.

Nagyon sokszor a körülményeink határozzák meg az imaéletünket. Pedig a Bibliában azt látjuk, hogy az imaéletünk határozza meg és változtatja meg a körülményeinket! Így volt ez Dániel életében is, aki fogságba került egy pogány király udvarába, ahol megtiltották az Istenhez való imádkozást, de Dánielt nem érdekelték a körülmények, ő akkor is ugyanúgy imádkozott naponta háromszor, mint azelőtt. Dániel nem volt hajlandó alávetni az imaéletét a körülményeinek. És mi lett ennek az eredménye? Hogy megváltoztak a

körülményei! És Isten kiemelte őt, és magas méltóságba helyezte. Mert az imádságok mindig az áldásokat szabadítják fel az ember életében.

Ezzel szemben mi akkor imádkozunk, ha ráérünk, vagy ha nagyon muszáj, mert már mindent kipróbáltunk, de semmi nem segített. És ha túl sok a munkánk, akkor azért nem imádkozunk, ha meg szabadságra megyünk, és nyaralunk, akkor meg azért nem kelünk fel hajnalban imádkozni, és mindig sodródunk a körülményeinkkel, és nem tudunk egy erőteljes hívő életet élni. De jegyezzétek meg: vagy a körülményeink határozzák meg az imaéletünket, vagy az imaéletünk határozza meg a körülményeinket!

13. Az imádság megérteti a kijelentést

Még mindig maradunk a Dániel könyvének - **Dániel 9,20-23**:

Még beszéltem, imádkoztam, vallást téve vétkeimről és népemnek, Izráelnek a vétkeiről, és könyörögtem Istenemhez, az ÚRhoz, Istenem szent hegyéért; még mondtam az imádságot, amikor Gábiel, az a férfi, akit azelőtt láttam a látomásban, sebesen hozzám repült, és megérintett engem az esti áldozat idején. Magyarázni kezdett, és így beszélt hozzám: Dániel, azért jöttem ide, hogy megértésre tanítsalak. Amikor könyörögni kezdél, egy kijelentés hangzott el, és én azért jöttem, hogy elmondjam azt neked, mivel te kedves vagy Isten előtt. Értsd meg a kijelentést, és értsd meg a látványt!

Dániel imádkozik Istenhez, és Isten elküldi az ő angyalát, Gábielt, hogy elmondja és megmagyarázza Isten kijelentését. Az isteni kijelentés, és annak az értelmezése is mindig az imádság révén szabadul fel az életünkben. Csakhogy hozzánk Isten már nem Gábielt küldi el, hanem a bennünk élő Szentlélek értelmezi és aktualizálja számunkra Isten ígését, de az eszköz számunkra is ugyanaz, mint Dániel számára volt: az imádság. Ha felnyitod a Bibliát, és várod, hogy Isten megszólaljon, és személyessé, érthetővé tegye számodra a kijelentést, akkor mindig imádkozz! Az imádság az a légkör, amelyben a Szentlélek meg tud téged szólítani. Az imádság az, ami megóv bennünket a száraz tudományoskodástól, a gőgös okoskodástól és a spontán-karizmatikus belemagyarázásoktól, amikor Bibliát tanulmányozunk.

14. A csendeskamra-imádság

Az újszövetség imádsággal kapcsolatos kijelentéseit azzal kezdjük, ahogyan Jézus imádkozni tanít a **Máté 6:5-13-ban**:

Amikor imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, akik szeretnek a zsinagógákban és az utcákon megállva imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat. Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyáddhoz titokban; Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megfizet neked. Amikor pedig imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy bőbeszédűségükért hallgattatnak meg. Ne legyetek tehát hozzájuk hasonlóak, mert tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek tőle. Ti tehát így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltesd meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Ez jó prédikációs alapige, bizonyára hallottatok is elég sok tanítást ezzel kapcsolatban. Én most egyetlen nagyon lényeges dogmát szeretnék kiemelni ebből a szakaszból, ez pedig a „belső szoba” vagy a „csendeskamra” (attól függ, milyen fordítást olvasunk). Amit itt Jézus mintának elmond, hogy hogyan kell imádkozni, az az egyéni imádságra vonatkozik! Mire végére érünk az imádságról szóló tanításoknak, ti is látni fogjátok, hogy a Bibliában senki nem imádkozott így hangosan, a gyülekezetben vagy imaközösségben! Jézus azt mondta, hogy az ilyen imádság, amelyben a saját dolgainkért imádkozunk, az egyéni csendességbe

tartozik. Amikor a keresztények együtt imádkoztak közösen, az kivétel nélkül minden esetben közbenjáró imádság volt!

Azért fontos ezt hangsúlyozni, mert mi ezt nagyon sokszor nem így tesszük, Amikor összegyűlünk imádkozni, akkor az azért imaközösség, mert mindenki hangosan, egy helyen imádkozik saját magáért, és elmondja a kéréseit, hogy mit értett meg az igéből, hogy mire indítja őt az Úr – ami nem rossz, csak ez nem az imaközösségbe való, hanem a csendeskamrába. Az az igazság, hogy azért van ez így, mert sok hívő embernek egyáltalán nincs csendeskamrája, és a vasárnapi imaalkalom legalább egy fix pont az életében, amikor saját magáért imádkozhat. Még egyszer megismétlem: ez nem feltétlenül rossz, csak épp nem feltétlenül biblikus! A gyülekezeti közös imádkozás ugyanis soha nem az egyéni imádkozás helyett van, hanem mindig amellel. És hogy ne legyen párhuzamos a kettő, ezért az ige világosan elkülöníti a kettőt: a csendeskamrában imádkozz magadért, a testvéreiddel együtt pedig imádkozzatok egymásért és másokért. Ha ezt megértenénk, az radikálisan átformálná a gyülekezeti imaalkalmakat. Végre nem arról szólnának az imaórák, hogy valaki egy rövidebbet prédikál, és utána mindenki imádkozik azért, ami eszébe jut, hanem az imaóra a gyülekezet fókuszált közbenjárása lenne emberekért, konkrét helyzetekért, missziós szolgálatokért, betegekért, és mindetekért név szerint, konkrétan, célirányosan, egészen addig, amíg be nem teljesednek az imakérések. Ez lenne a biblikus imádkozás. És ebben a rendben. Mert az otthoni dolgaidat nem feltétlenül a gyülekezet előtt kell rendezgetned, a közbenjáráshoz való konkrét célok és imatársak pedig otthon nem állnak a rendelkezésedre. Őszintén át kellene gondolnunk ezeket, és a személyes imaéletünket illetve a gyülekezeti közös imaalkalmainkat is végre igeszerűen kellene felépítenünk és gyakorolnunk.

15. Imádság eszköz a kísértésekkel szembeni harcban

Máté 26,41

Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtlén.

Hogyan segít az imádkozás a kísértésekben? Nagyon logikusan. A kísértések mindig a testet támadják és a testi érzékszerveken keresztül jönnek be az életünkbe. Amikor imádkozunk, főleg ha böjtöléssel kötjük össze az imádkozást, akkor a testi, fizikai dolgoktól elfordulunk a szellemi dolgok felé. Egészen egyszerűen amíg imádkozol, addig nem fogsz veszekedni, nem illó filmeket nézni, amíg Istenhez beszélsz valakiről az imádságaidban, addig nem fogsz neki ártó dolgokat mondani és nem fogsz róla másoknak pletykálgatni. Amíg az imádság által a szellemi dolgokra fókuszálsz, addig a kísértés nem tud hova kapcsolódni az életedbe, mert minden kapcsolódási pontod foglalt az Isten számára.

16. Az imádkozás a gyülekezeti élet egyik tartópillére

ApCsel. 2,42

Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban.

A Károli úgy fordítja, az első keresztények „foglalatosak voltak” ezekben a dolgokban. Ma annyi mindennel tudjuk elfoglalni és lefoglalni magunkat. A jeruzsálemi gyülekezet azonban azért növekedett drasztikus mértékben, mert ezek az emberek nem csak kóstolgatták, próbálgatták az imádságot és a többi itt felsorolt dolgot, hanem foglalatosak voltak bennük, kitartóan részt vettek bennük, az életük jellemző elfoglaltsága volt. Vannak emberek, akikről mindenki tudja a környezetében, hogy sokat olvas, más sokat filmezik vagy netezik, más focizik – ezek meg imádkoztak. Tudod, mit jelent az, ha „foglalatos vagy” valamiben? Csöng a telefon, de te nem tudod felfenni, felveszi a feleséged: „sajnos nem tudom adni a férjemet, mert imádkozik”. Másnap keresnek téged személyesen, de nem vagy otthon, mert a gyülekezetben imádkozol. Aztán korábban eljössz a munkahelyedről, mert dolgoz van: imádkozol. És ha megkérdik, mit csinálsz hétvégén, mit mondasz? Imádkozok. Előfordult már ez veled? Mert ezt jelenti „foglalatoskodni” valamiben. Ha egy vérbeli focirajongó megnéz minden meccset, eljár az edzésekre hetente háromszor, hétvégéken meccseken van, és a baráti körben az összes mondanivalója Ronaldo körül forog, akkor nem kérdés, hogy az az ember egy valódi focirajongó. De vagyunk-e mi legalább ennyire Jézus-rajongók?

17. Amikor Isten népe imádkozik, megrendül a föld is!

ApCsel. 4,24

Amikor ezt meghallották, egy szívvel és egy lélekkel felemelték hangjukat az Istenhez, és így szóltak... (itt le van írva az imádság szöüvege)... Amint könyörögtek, megrendült az a hely, ahol együtt voltak, megteltek mindnyájan Szentlélekkel, és bátran hirdették az Isten igéjét.

Ahol Isten népe elkezd komolyan venni az imádkozást, ott az imádság felszabadítja a bátorság és a bizonyágtétel lelkületét! Ott a hívők betöltekeznek Szentlélekkel, ott elkezdnek beléjük áramlani a mennyei erőforrások és potenciálok, felvillanyozzák őket, és az imaalkalom után felforgatják a környezetüket Jézus Krisztus evangéliumával. Minden ébredésnek ez a receptje! Egy szívvel és egy lélekkel, azaz egységben elkezdi Isten népe imádkozni, akkor leszáll a menny a földre, megrendülnek az emberi, a világi, a földi erősségek, és kiárad az Isten ereje a Szentlélekkel betöltött hívőkön keresztül a világba! Ezért barátaim, amíg nincs földrengés és mennyei erőkitörés, addig ne hagyjuk abba z imádkozást, mert a mi imádságunk – megint és megint – mozgásba lendíti a mennyei erőket, hogy azok átforgatják a földi körülményeket és az emberi életeteket!

18. Az imádság Isten vezetésének egyik fontos eszköze

Amikor valaki imádkozik, akkor Isten meg tudja őt szólítani. Nagyon lényeges alapelv az is, hogy az imádság által válunk vezethetőkké! Akire nem jellemző az elmélyült imaélet, arra nem jellemző az sem, hogy Isten tudja őt vezetni. És nem azért, mert Isten képtelen rá, hanem mert az ilyen ember nem kapcsolódik fel a mennyei hálózatra, ahonnan lehívhatók Isten aktuális tervei és kijelentései.

Nézzünk néhány igét ezzel kapcsolatban:

ApCsel. 9,10-12

Volt Damaszkuszban egy tanítvány, név szerint Anániás. Az Úr megszólította őt látomásban: „Anániás!” Ő így válaszolt: „Íme, itt vagyok, Uram.” Az Úr pedig így szólt hozzá: „Kelj fel, menj el abba az utcába, amelyet Egyenes utcának hívnak, és keresd meg Júdás házában Sault, akit Tarzuszinak neveznek: mert íme, imádkozik, és látomásban látja, hogy egy Anániás nevű férfi jön be hozzá, és ráteszi a kezét, hogy lászon.”

ApCsel. 10,9-11

Másnap, amíg ők úton voltak, és a városhoz közeledtek, Péter déltájban felment a ház tetejére imádkozni. Közben azonban megéhezett, és enni kívánt. Amíg az ételt készítették, révületbe esett, és látta, hogy az ég megnyílik, és leszáll valami nagy lepedőhöz hasonló, amely négy sarkánál fogva ereszkedett le a földre...

majd folytatódik ez a történet a másik főszereplővel, nagyon hasonló módon: **10,30-32**

Ekkor Kornéliusz így szólt: „Négy nappal ezelőtt körülbelül ebben az órában, délután három órakor imádkoztam, és íme, egy férfi állt meg előttem fénylő ruhában; és azt mondta: Kornéliusz, imádságod meghallgatásra talált, és alamiznáidról megemlékeztek az Isten előtt. Küldj el tehát Joppéba, és hívasd át Simont, akit Péternek is hívnak. Ő Simon tímár házában van megszállva a tengerparton.

ApCsel. 16,9

Egy éjjel látomás jelent meg Pálnak: egy macedón férfi állt előtte, és ezekkel a szavakkal kérlelte őt: „Jöjj át Macedóniába, légy segítségünkre!”

ApCsel. 22,17-18

Történt azután, hogy visszatértem Jeruzsálembe, és a templomban imádkoztam: révületbe estem, és láttam őt, aki ezt mondta nekem: Siess, és menj ki hamar Jeruzsálemből, mert nem fogadják el a te rólam való bizonyágtételeidet.

Az imádkozó emberek mindig megszólíthatók Isten által! És Isten az imádkozó embereknek látásokat ad, hogy vezesse őket, hogy kijelentse nekik azt, amit tenniük kell vagy ami történni fog velük. Barátaim, a látó emberek mindig imádkozó emberek! Mert az imádság mindig látóvá tesz bennünket, megmutatja nekünk Isten nézőpontját. A látáshoz nem karizmatikusnak kell lenni, hanem imádkozó életmódot kell folytatni! Jegyezd meg: csak annyira vagy vezethető, amennyire jellemző az életedre az imádkozás!

19. Az imádkozóhoz szól a Szentlélek

ApCsel. 13,2-3

Egyszer, amikor ezek az Úrnak szolgáltak és böjtöltek, ezt mondta a Szentlélek: „Válasszátok ki nekem Barnabást és Sault arra a munkára, amelyre elhívtam őket.” Akkor böjtölés, imádkozás és kézzelvetés után elbocsátották őket.

Ez az előző téma folytatása és kiterjesztése: Isten vezetésének egy másik eszköze a Szentlélek megszólító és bizonyosságot adó hangja. De ez is imádság által szabadul fel az emberben! Ennek is az imádság az egyetlen hatékony közege! Amikor valaki imádkozik, készen áll arra, hogy a szelleme összekapcsolódjon Isten szellemével, és ebben a kétirányú természetfeletti kommunikációban hallja Isten hangját. Aki nem imádkozik, ez erre képtelen! Az csak néz értetlenül, amikor valaki arról tesz bizonyosságot, hogy nekem ezt meg ezt mondta a Szentlélek... „Hozzám akkor miért nem szól?” – sokan kérdezték már ezt tőlem is. Mert nem vagy ott vonal túlsó végén, amikor Isten beszélne hozzád!

20. A Szentlélek segít az imádságban

Nem csak megszólít minket a Szentlélek, de segít abban is, hogy helyesen imádkozzunk. Még az imádságainkban is vezet minket.

Róma 8,26

Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal.

Sokszor elkezdünk imádkozni, és egy felszabadult, istenközeli imádságban egyszer csak azt vesszük észre, hogy jönnek az újabb és újabb gondolatok, látásokat kapunk Istentől, célokat vagy épp terheket, amelyeket hordanunk kell imában – ez a Szentlélek munkája. Bekapcsolódik az imádságunkba, és elkezd olyan dolgokról beszélni a szellemünkben, amelyért lehet, hogy tudatosan nem is akartunk imádkozni, mikor elkezdtük. Mert ha valamit nem tudunk, vagy nem jól tudunk kérni, azt a Szentlélek esedezése kipótolja és kiigazítja bennünk, hiszen a Szentlélek a mi segítőtársunk, aki értünk dolgozik!

A Szentlélek bennünk való imádkozásának van egy természetfeletti módja is, ami a nyelveken való imádkozás egyik formája. Azért az egyik, mert a nyelveken szólásnak három funkciója van: vagy jelajándék a nem hívők részére, vagy prófétai ajándék a gyülekezet részére, de akkor mindig kell a magyarázat is hozzá, vagy pedig az egyéni épülésre való imanyelv, amikor a Szentlélek imádsága fakad fel bennünk, és ez erősít bennünket. Ez egy természetfeletti imádkozási mód – az **1Korintus 14:4** mondja erről:

Aki nyelveken szól, önmagát építi...

21. Az imádkozás felszabadítja az örömet az életünkben

Filippi 1,3-4

Hálát adok az én Istenemnek, valahányszor megemlékezem rólatok, és mindenkor minden könyörgésemben örömmel imádkozom mindnyájatokért...

Az imádkozás Istennel köt össze bennünket, a mi Istenünk pedig nem az érzelmi közöny, a búbánat és a depresszió Istene! Miben áll az Isten országa? Nem evésben ivásban, hanem a Szentlélekben való örömben! És éppen ezért a Szentlélekkel való összekapcsolódás imádságban örömet fakaszt fel a szívünkben. És ez azt jelenti, hogy az imádkozás egy örömteli esemény. Ezzel szemben sok gyülekezet imaalkalma inkább temetési szertartás, ahol nyöszörögve vagy patetikus szónoklatokkal imádkoznak emberek. Az imádság az öröm forrása! Erről szól a **János 16,24 is:**

Eddig nem kértetek semmit az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy örömtök teljes legyen.

Isten örömet akar adni nekünk azáltal, hogy meghallgatja az imádságainkat! És az imádság kinyitja a szemünket azokra a dolgokra, amiknek minden körülmények között lehet örülni! Mik ezek? Először is Isten jelenléte. Aztán Isten ígéretei. Aztán Isten korábbi szabadításai Izráel életében, az apostolok életében, az elődeink életében, a barátaink életében. Aztán Isten korábbi szabadításai és győzelmei a mi saját életünkben. Aztán hogy Istentől mennyi ajándékot kaptunk, anyagi javakat, barátokat, testvéreket. Ezeknek a dolgoknak mindenkor lehet örülni! Ha elkezdünk hálaadással imádkozni, az mindig az örömet és elűzi a negatív érzéseket, és felszabadítja a pozitívakat: az örömet, a reményt, a bátorítást, a vigasztalást.

22. A bűn MINDIG meggátolja, hogy Isten MINDENT megadjon nekünk, amit kérünk tőle!

A legvégére hagytam egy összefoglaló alapelvet, amely így szól: a bűn MINDIG meggátolja, hogy Isten MINDENT megadjon nekünk, amit kérünk tőle!

Hajlamosak vagyunk Istent megvádolni azzal, hogy nem hallgatja meg az imáinkat, hogy nem tudhatjuk, mit ad meg és mit nem ad meg, ahelyett, hogy komoly önvizsgálatot tartanánk, és a saját életünkben keresnénk azt, ami megoltja az imádságainkat.

Ami most következik, nagyon lényeges bibliai tanítás az imádsággal kapcsolatban, és talán a legfontosabb része annak, amiben Isten kijelentéséhez kellene végre igazodnunk, mert ezen a ponton jön be a legtöbb elcsúszás. Tehát először az újszövetségi kijelentések azzal kapcsolatban, hogy Isten MINDEN kérésünket kész komolyan venni és megadni. Ezeket az ígeverseket érdemes lenne kívülről is megtanulni, mert az Újszövetség legnagyobb ígéretei, amelyeket naponta vallhatunk meg:

Máté 21,22

És mindazt, amit imádságban hittel kértek, megkapjátok.

Márk 11,24

Ezért mondom nektek: higgyétek, hogy mindazt, amiért imádkoztok, és amit kértek, megkapjátok, és meg is adatik nektek.

János 14,12-14

Bizony, bizony, mondom néktek: aki hisz énbennem, azokat a cselekedeteket, amelyeket én teszek, szintén megteszi, sőt ezeknél nagyobbakat is tesz. Mert én az Atyához megyek, és amit csak kértek majd az én nevemben, megteszem, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban; ha bármit kértek tőlem az én nevemben, megteszem.

János 15,16

Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki, és rendelvek titeket arra, hogy elmenjétek és gyümölcsöt teremjétek, és gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.

János 16,23-24

Bizony, bizony, mondom néktek, hogy amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek. Eddig nem kértetek semmit az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy örömetök teljes legyen.

Isten nem fél a nagy szavaktól, csak mi félünk. Ezek a bibliai ígéretek arról szólnak, hogy hit által Isten MINDEN kérésünket megadja nekünk! Az egyetlen feltétel ezekben az ígéretekben az, hogy hittel kell imádkoznunk, ami azt jelenti, hogy addig nem hagyjuk abba, míg meg nem kapjuk. Ezeket az ígéretet érdemes kívülről megtanulni, mert nagyon bátorító, motiváló kijelentések és ígéretek az imádkozás hatalmáról és lehetőségéről.

Csak hogy ne legyen félreértés, még egy ígét hozzátennék a „minden”-t tartalmazó ígék sorához – ez pedig a **Róma 14:23**:

Mert minden, ami nem hitből származik, az bűn.

Tehát azért, amit nem Isten kijelentésének hit általi elfogadásából vettünk, nem szabad imádkozni, mert az bűn. Még egyszerűbben fogalmazva: nekünk a hit általi imádságunkkal a nem láthatókat kell láthatókká tennünk, de ezeket egyelőre csak mi nem látjuk, mert Isten látja, hiszen az Ő akaratából már azelőtt léteztek, mielőtt mi kértük volna. Ezzel szemben a bűn az, amit csak mi látunk, de Istennek láthatatlan! Az ilyenekért hiába is imádkozunk.

Isten tehát MINDENT nekünk ígért, amit Ő elkészített, MINDEN áldást és jó adományt, amivel az örömünk teljes lehet, ami megelégedést, sikereket, növekedést, gyümölcsöket adhat az életünkbe. Azonban van egy nagyon is gyakori tapasztalatunk, hogy ez mégsem mindig működik. Hogyan van akkor ez? Nos ebben is nagyon radikális és egyértelmű a Biblia kijelentése: a bűn MINDIG meggátolja, hogy Isten MINDENT nekünk adjon! A bűn mindig leállítja az imádkozás működését és hatékonyságát az életünkben. A most következő ígék legalább annyira fontosak, mint az előző ígéretek – ez az imameghallgatás tíz konkrétan megemlíttet AKADÁLYA:

(1.) Zsoltárok 66,17-20 – álnokság, vagyis a szív bűne a motivációk és indulatok szintjén

Szám hozzá kiáltott, nyelvem őt magasztalta. Ha álnok szándék lett volna szívemben, nem hallgatott volna meg az Úr. De Isten meghallgatott, figyelt imádságom szavára. Áldott legyen Isten, mert nem utasította el imádságomat, szeretetét nem vontam tőlem.

Az első ige, ami az imádság gátjáról konkrétan beszél rögtön a szívről beszél! Mert Isten nem csak a cselekedeteinket nézi, hanem mindig nézi a szívünk állapotát és indulatait is, a rejtett motivációinkat is, mert ha a kettő nem passzol össze, akkor azt képmutatásnak nevezik. És Isten a képmutatókat nem hallgatja meg. A másik ok, hogy a szívvel kezdődik a kijelentések sora az, hogy a szívünkben van a cselekedeteink forrása. Ezért ha a szívünk tiszta, akkor az életvitelünk és a tetteink is tiszták lesznek. És amíg ezt az állapotot meg tudjuk őrizni, addig nem lesz akadálya annak, hogy Isten meghallgassa a kéréseinket.

(2.) Példabeszédek 15,29 – bűnös állapot

Távol van az ÚR a bűnösöktől, de az igazak imádságát meghallgatja.

A bűnös állapot a második alapvető akadálya az imameghallgatásnak. A bűnös embertől Isten kizárólag egyféle imádságot kész meghallgatni: a bűnbánó és megtérő imádságot. Amíg ezt nem hallja, addig a bűn süketé teszi őt minden másra vonatkozó kérésre, mert Istennek a fontossági sorrendjében nem az áldások megadása az első, hanem a tőle elválasztó bűn eltávolítása. Amíg tehát bűn van az életünkben, addig ne a szolgálat, a megélhetés vagy bármi más legyen a legfontosabb, hanem az életünk rendezése, mert Isten feltételrendszerében ez az alapja minden másnak.

(3.) Ézsaiás 1,15-16 – a megtisztulás (bűnrendezés) elmaradása

Ha felém nyújtjátok kezeteiket, eltakarom szemem előleket; bármennyit is imádkoztok, én nem hallgatom meg: vér tapad a kezetekhez! Mossátok tisztára magatokat!

Ez az előzőhöz kapcsolódó akadály: amíg nem vállaljuk az életünk megtisztítását, addig hiába imádkozunk. Mi is úgy élünk, hogy mielőtt a megterített asztalhoz ülünk, elmegyünk kezét mosni. Így természetes. Az imádságnál pedig az a természetes, hogy mielőtt a kéréseinket soroljuk vagy vezetésért imádkozunk, azelőtt megtisztítjuk a szemünket, hogy jól lássunk, a fülünket, hogy jól halljunk, a szívünket, hogy helyesek legyenek a motivációink és a kezünket, hogy a tetteink se legyenek akadályai Isten munkájának. Tehát „bemosakodás” nélkül nincs imameghallgatás. Koszos étellel nem lehet Isten asztalához ülni.

(4.) Jeremiás 11,14-15 – hazug istentisztelet és a „krízis-kereszténység”

Te pedig ne imádkozz ezért a népért, és ne mondj értük esdeklő imádságot! Nem hallgatom meg őket, amikor segítségül kiáltanak hozzám a veszedelem miatt! Mit akarsz, kedves népem, templomomban? Sok ravasz tervedet elérni? Szent hússal elhárítani a rád váró veszedelmet, és azután nevetni?

A krízis-kereszténység azt jelenti, hogy amikor jól megy minden, addig nem törődök Istennel, sem az engedelmisséggel, amikor viszont jön az ítélet, hirtelen nagyon rendszeres istentisztelet-látogató, imádkozó és adakozó leszek. Ha nincs krízis, élem a magam világát, ha jön a krízis, gyorsan összekapom magam, és megpróbálom kifizetni Istent a jó cselekedeteimmel. Csakhogy ez neki nem megfelelő hozzáállás, hanem ez még mindig a képmutató, hazug istentisztelet kategóriája. És a krízis-keresztények imádsága nem fog célt érni! Mert az imameghallgatás az áldások forrása, az áldások viszont soha nem ingyenesek, hanem mindig feltételhez kötődnek, még hozzá az engedelmisség feltételéhez. Istent nem lehet lekenyerezni a jogos ítélet idején, mert neki nem a tűzoltásra használt szent adományok kellene, hanem a mindennapos engedelmisségünk kell! Ez a feltétele az imádságaink célba érkezésének.

Szeretnék egy konkrét példát is említeni, egy olyan területről, amelyért szerintem sokan imádkoztunk már életünkben, és nem véletlenül jöttek vagy maradtak el Isten válaszai az imáinkra. Azért szeretném ezt a példát felhozni, mert így megérthetjük az imameghallgatás feltételeinek működését minden más területen is. Ez pedig az anyagi terület. Talán mindenki imádkozott már pénzért Istenhez, amikor anyagi krízis jött az életébe. De kinek érkezett pozitív válasz az ilyen imádságaira? Annak, aki először mindig Isten országát keresi, mert annak megadatik az étel, a ruházat, vagyis a biztos megélhetés és anyagi egzisztencia is. És mit jelent Isten országát keresni? Ezen a területen a tized befizetését jelenti. Akinek az életében a tized rendben van, az vagy nem kerül anyagi válságba, vagy ha mégis, és ennek nem bűn az oka, akkor Isten megsegíti őt az imádságaira válaszolva, mert betöltötte az áldáshoz szükséges engedelmisség feltételét. Azonban ha nem adjuk oda Istennek a neki járó részt, a legjavát annak, amit tőle kaptunk, ha nem adakozunk, azaz nem segítünk mások szükségének betöltésében, akkor ezzel megakadályozzuk azt, hogy Isten a krízisben meghallgassa az ilyen irányú kéréseinket. Nem mondom, hogy nem hallgathatja meg, csak azt mondom a Biblia és a tapasztalatok alapján, hogy általában nem fogja. Mert Istennel anyagi dolgokat nem az anyagi krízisek idején kell csak megbeszélni, hanem minden nap, de minden fizetéskor biztosan. És ez az életünk minden területén hasonlóan működik. Az imameghallgatás feltétele a folyamatos kétoldalú kapcsolat, és nem az, ha a baj esetén hangosan kiabálunk, böjtölünk, órákat imádkozunk vagy virrasztunk, de egyébként amikor nincs baj, akkor nem is nagyon szólunk Istenhez, és a napi csendességünket sem bírjuk megtartani. Tudjátok, olyan ez, mintha lenne egy mobilod, ami Istennel köt össze. Ha Isten megszokja azt, hogy te mindig azonnal felveszed, amikor hív, akkor Ő is fel fogja venni, amikor te hívod. De ha azt tapasztalja, hogy nem veszed fel, kinyomod, lenémítod az ő hívásait, akkor ő is hasonlóképpen fog tenni a te hívásaidal. Az imameghallgatás feltétele tehát a folyamatos elérhetőség Isten számára.

(5.) Márk 11,23-24 – kételkedés és hitetlenség

Bizony, mondom néktek, hogy aki azt mondja ennek a hegynek: Emelkedjél fel, és vedd magadat tengerbe! - és nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik -, annak meg is adatik az. Ezért mondom nektek: higgyétek, hogy mindazt, amiért imádkoztok, és amit kértek, megkapjátok, és meg is adatik nektek.

A kételkedés a negatív hit. Ahová a kételkedés beteszi a lábát, ott megoltja a hitet, és hit nélkül csak a bűn kap teret. Mert minden, ami nem hitből van, bűn, a kételkedés is az, mert a kételkedés miatt célt tévesztenek az imádságaink, és a bűn lényege a céltévesztés. Ez a leggyakrabban említett akadály az imádságaink meddőségének.

Miből fakad a kételkedésünk? A kételkedésnek két fontos forrása van. Az első, hogy nem elég szilárd az Istennel való közösségünk, és a probléma, a fenyegetés, az akadály, ami a kételkedést kiváltja sokkal valószínűsőbb a számunkra, mint Isten maga. Nagyon egyszerűen működik a kételkedés: ha nincs pénzem, nem tudom kifizetni az albérletet, és a főbérlet fizikailag fog velem kiabálni, ha jön a betegség, az fizikai fájdalmat okoz, Isten azonban a nem látható és nem fizikai világhoz tartozik. És ilyenkor csak a hit tudja átugorni ezt a szakadékot, az a hit, amely Isten létét, szeretetét, ígéreteit, képességeit ugyanolyan fizikailag is működő valóságnak fogadja el, mint a problémákat. A kételkedés ezzel szemben azt mondja, hogy Isten csak „elmélet”.

A másik oka a kételkedésnek az, hogy nem bizonyos Isten kijelentett akarata – tudniillik, hogy akarja-e azt, amit kérünk. És ha nincs egyértelmű, sziklaszilárd kijelentésünk, akkor teljesen jogosan bejön a kételkedés az imádságainkba. A sziklaszilárd kijelentésnek is két forrása van: Isten Igéjének, a Bibliának az ismerete, és a Szentlélek aktuális kijelentéseinek és vezetésének megértése. Ha nem ismerem a Biblia kijelentéseit és ígéreteit, és nem élek a Szentlélek vezetésében, akkor a kételkedés megint csak jogosan kap teret az életünkben.

(6.) Lukács 18,10-14 – a torz jellem

„Két ember ment fel a templomba imádkozni: az egyik farizeus, a másik vámszedő. A farizeus megállt, és így imádkozott magában: Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember: rabló, gonosz, parázna, vagy mint ez a vámszedő is. Böjtölök kétszer egy héten, tizedet adok mindenből, amit szerzek. A vámszedő pedig távol állva, még szemét sem akarta az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek. Mondom nektek, ez megigazulva ment haza, nem úgy, mint amaz. Mert mindenki, aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.”

Az imádság meghallgatásának feltétele az Istennek tetsző jellem, amelynek egyik legfontosabb összetevője az alázat. Az alázat az Istentől való teljes függőség kinyilvánítása, és ezt nem kapjuk ajándékba Istentől, hanem ezt tanulnunk kell Jézus Krisztustól. Az alázat azért nagyon lényeges, mert ez a kapcsolataink tisztaságának őre, az Istennel való kapcsolatunké éppúgy, mint az embertársainkkal való kapcsolatunké. Tudjátok, az alázat a meghallgatás művészete. Az alázatos ember mindig figyel Istenre, nem önfejl és öntörvényű, hanem mindig kész megállni, csendbe maradni, és meghallgatni Istent, mert jól tudja, hogy neki erre van szüksége. De ugyanígy működik az alázat az emberi kapcsolatainkban is: az alázatos ember meghallgatja a másikat. Értékeli, nagyrabecsüli a véleményét, és nem oktatja ki, nem nézi le, hanem figyel a másik emberre. És itt kapcsolódik ez az imameghallgatáshoz: az alázatos ember megtanul figyelni, hallgatni és azt, amit kap, azt mindig megbecsüli, és mindig hálás érte. Az ilyen ember szellemi téren is ugyanezt csinálja: figyel, hallgat, nagyra értékeli, amit kap és mindig hálás érte. Most nagyon szelgesen fogom mondani: az ilyenbe nem kár az imameghallgatás. De milyen a kevély, dölyfös ember? Legyint a másikra, nem figyel rá, nem értékeli a másikat – és ezt teszi az imádságaival is, Istennel is. Az ilyenbe viszont kár az imameghallgatás. Értitek? Az alázat a helyes begyakorlása az Isten impulzusainak befogadására, és az alázatos ember gyakorolja azt, amit Istentől is vár: hogy figyeljen rá és megbecsülje őt. És Isten az alázatosokkal ezt meg is teszi, mert Ő gyönyörködik az ilyen emberekből.

(7.) János 16,24 – az imádságok elmaradása: eddig nem kértetek semmit

Eddig nem kértetek semmit az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy örömetök teljes legyen.

Az imameghallgatás egy gyakori akadály, hogy nincs mit meghallgatni. Mert nem imádkozunk. Isten nem ad megtéréseket, mert elfelejtünk imádkozni a körülöttünk álló emberekért. És természetesen itt arról a kitaró imádságról van szó, amely nem szűnik meg addig, amíg célhoz nem ér. Hívó szülők nem járnak közben a gyermekeikért, és csodálkoznak, ha tinédzserként kimennek a gyülekezetből, gyermekek nem imádkoznak a szüleikért, hogy azok ne ötvenévesen égjének ki, nem imádkozunk a vezetőinkért, csak

kritizáljuk őket, mert nem tudnak olyan eredményesek lenni, mintha imádkoznánk értük, meg persze ők is a maguk szolgálatáért... egyszerűen hihetetlen sok imádságot nem mondunk el Istennek. És ezért nem is hallgatja meg őket. A nem létező imádság csak a nem létező áldásokat fogja felfakasztani az életünkben, és a nem létező megtérőket hozza be a gyülekezeteinkbe.

(8.) 1Timóteus 2,8 – harag és kételkedés

Azt akarom tehát, hogy a férfiak mindenütt büntől tiszta kezeket felemelve imádkozzanak harag és kételkedés nélkül.

Ebben az igeversben a kételkedés mellett megjelenik egy másik gátló tényező, a harag. A haragnak két fő iránya van: az egyik az aktív irány, amikor én érzek haragot a másik felé, és ez a gyilkos indulatok egyik fajtája, gondolati bűn. A másik irány a visszaható irány, aminek a leggyakoribb formája a meg nem bocsátás, amikor nem tudok megbocsátani a másinak. Ez jelentkezhet megsértődésben, lázadásban, megvetésben. De mindkettő akadálya annak, hogy Isten megbocsásson és meghallgasson minket.

Jakab 1,6-7 – kételkedés (erről már volt szó)

De hittel kérje, semmit sem kételkedve, mert aki kételkedik, az olyan, mint a tenger hulláma, amelyet a szél sodor és ide-oda hajt. Ne gondolja tehát az ilyen, hogy bármit is kaphat az Úrtól.

Az utolsó két akadály kapcsolati akadály:

(9.) Jakab 4,1-3 – a torz motivációk, önzés, viszálykodás

Honnan vannak viszályok és harcok közöttetek? Nem a tagjaitokban dúló önző kívánságok okozzák-e ezeket? Kívántok valamit, és nem kapjátok meg, öltök és irigykedtek, de nem tudtok célt érni, harcoltok és viszálykodtok. Mégsem kapjátok meg azért, mert nem kéritek. Vagy ha kéritek is, nem kapjátok meg, mert rosszul kéritek: csupán élvezeteitekre akarjátok azt eltékozolni.

Az itt felsorolt bűnök a kapcsolati bűnök közé tartoznak gyülekezeti és közösségi szinten. Az önzés, az irigykedés, a viszálykodás, az egymás elleni harc hatástalanná teszi az imádságainkat. Egyénileg sem lehetünk így partnerei Istennek, hiszen rendezetlenség és bűn van az életünkben, és főleg közösen nem működik az imaélet. Sok gyülekezet csodálkozik azon, hogy miért terméketlen, erőtlen és sokszor unalmas a gyülekezeti imaalkalma. Azért, mert sok éves vagy évtizedes problémák vannak szőnyeg alá seperve, rendezetlenül, és amíg ezek nem lesznek feltárva és megbánva, addig Isten nem hallgatja meg a másra vonatkozó imáinkat sem. Láttuk korábban: a helyes sorrend mindig az, hogy előbb rendezzük a bűnöket, utána lehet áldásokért imádkozni.

Két ígét szeretnék ezzel kapcsolatban idézni, mindkettőt nagyon komolyan kellene vennünk, mert ha ezekkel baj van, az terméketlenné teszi az imádságainkat:

Máté 18:19

Bizony, mondom néktek azt is, hogy ha közületek ketten egyetértetek a földön mindabban, amit kérnek, azt mind megadja nekik az én mennyei Atyám.

Az imameghallgatás feltétele közösségi szinten az egység. De ennek az igeversnek a magyar fordítása eltér az eredetitől, ugyanis ott kicsit más a tagolása ennek az ígületnek. Az egység ugyanis nem arra vonatkozik, amit kérnek, tehát nem akkor hallgatja meg Isten a közös imádságot, ha ugyanazért a dologért imádkoznak – hanem ha az életük egységben van. Valahogy így lehetne visszaadni ezt az igeverset:

Bizony, mondom néktek azt is, hogy ha közületek ketten egyetértetek élnek a földön, bármit is kérnek közösen, azt mind megadja nekik az én mennyei Atyám.

Isten nem közös imatémákban, hanem egységben lévő imádkozókban gondolkodik! Mert ha megvan az egység a szívben, a motivációkban, a célokban, és működik az egység a koinónia gyakorlásában is, akkor lesz

hatása a közösen elmondott imádságnak is. De abból, hogy összejövünk egy adott célért imádkozni, miközben rendezetlen a közösségünk, bűnökkel élünk együtt, viszályok és klikkesedések vannak, az irigykedés, a széthúzás, a versengés, a hatalomért vagy a pozícióért folyó harc dúl, kegyességi háborúk dúlnak, nem lesz erőteljes imaélet és főleg nem lesz erőteljes imameghallgatás!

Véssük be a szívünkbe a **133. zsoltár** szavait:

Ó, mily szép és mily gyönyörűsége, ha a testvérek egyetértésben élnek! Olyan ez, mint mikor a drága olaj a fejről lecsordul a szakállra, Áron szakállára, amely leér köntöse gallérjára. Olyan, mint a Hermón harmatja, amely leszáll a Sion hegyére. CSAK (!) oda küld az ÚR áldást és életet mindenkor.

CSAK oda küld áldást az Úr, csak ott lesz imameghallgatás, ahol egység van!

És az utolsó akadály:

(10.) 1Péter 3,7 – a torz kapcsolatok, elsősorban a családban

És ugyanígy, ti férfiak is, megértően éljeteztek együtt feleségetekkel, mint a gyengébb féllel, adjátok meg nekik a tiszteletet mint örökös társaitoknak is az élet kegyelmében, hogy a ti imádkozásotok ne ütközzék akadályba.

Ez egy nagyon meglepő, elhanyagolt de kulcsfontosságú feltétele vagy akadály az imameghallgatásnak. Isten rendtartásában mindig a család a legelső és legkisebb egység, amelyben meg kell élnünk a kereszténységünket. Ha ott sikerül, Isten kienged nagyobb területekre, de ha ott sem megy, akkor nem engedi, hogy másoknak is károkat okozzunk. Presbiternek sem alkalmas az, aki a családját nem tudja igazgatni, és ugyanígy az imádságot is meggátolja az, ha otthon rendezetlenségek, bűnök vannak a családi közösségben. Egészen egyszerűen arról van szó, hogy amíg bűn van az életünkben, addig ne akarjunk látásokat látni, másokért közbenjárni, addig az imádságnak csak egyetlen formája legális: a bűnvalló imádság.

Látjátok, egyáltalán nem lutri, hogy Isten meghallgat-e vagy sem. Az ígéretek beteljesítése és az áldások a Bibliában MINDEN ESETBEN az engedelmségünkhöz vannak kötve! Isten egyetlen dolgot ad ingyen, mindenféle feltétel nélkül minden bűnös embernek: kegyelmet. Azonban az áldások, a gyümölcsök, a növekedés, az eredmények mind az engedelmségünkhöz vannak hozzákötve! És ha mi nem járunk engedelmségben, azaz bűnöket engedünk be és tűrünk meg az életünkben, akkor hiába is imádkozunk, Isten nem teljesíti a kéréseinket. Akkor hiába mondjuk, hogy „Uram, Uram...”, hiába böjtölünk, abból nem lesz igaz istentisztelet és imameghallgatás! Ez egy alapvető szemléletváltás az imádsághoz való hozzáállásunkban: Isten MINDENT megad, amit kérünk, de a bűn MINDIG meggátolja ezt! A radikális imameghallgatások csak a radikális engedelmséggel és radikális követéssel párosulva működnek!

Tudom, hogy sok jó igehelyet nem említettem meg, de azt hiszem, ez így is túl sok emészténivaló, és a többi imádsággal kapcsolatos bibliai szakaszra vissza fogunk térni a következő tanításokban, a hitről szóló imádsággal, a közbenjárással és a böjtöléssel kapcsolatban.